

նորդուժեան տակ արեւմտեան թրքաց խականին դէմ գողգանի մէջ, յամի 119 շ. (737 թ. հ.) մշտն մեծ պատերազմին տեղեկութիւններուն մէջ մեծ դեր խաղացած են. մինչդեռ սակե յառաջ՝ որչափ գիտեմ՝ պատմութեան մէջ երբեք չեն յիշուած: Այսպիսի կիսամ Տե- սեւեցընէլ թէ Հեղինակը՝ այն արշաւանքին վրայ ձեռքը գրաւոր տեղեկութիւն ունէր: Բաց սակե՝ Հեղինակը Սիւլեթիան եւ Սարմատիան նկարա- գրելու ստեն՝ այնպիսի ստորագրութիւն մը կ'ընէ, որ չէ թէ միայն ծանօթ է Ալաւանաց Բաշկան թերակղզւոյ վրայ ըրած արշաւանքին մինչեւ Մակեդոնիա, Դարմատիա եւ Աքայիա հասնելուն (էջ 16, 4 վարդէն), այլ նաեւ Յուս- տինոս Բ. եւ Մարտիրոս կայսրներուն ժամա- նակը՝ թրքական-բիզանդեան դեպիստութիւն- ներուն միջնորդութեամբ՝ Տիգրաւէտներու վա- ճառականութիւնը, Հեփթաղաց եւ Օսարքանտա- ներու (Աւարաց) վրայ ձեռք բերուած տեղե- կութիւններուն Հեղինակը նշոյն իսկ գործածած է Ապարուքի (679ին) առաջնորդութեամբ Դանուբեան-Բուլղարաց երեսակայեալ ար- շաւանքին վրայ տրուած տեղեկութիւնը:

Ուրեմն ամենէն վերջն յառաջ բերուած իրողութիւններէն կը հետեւի, որ յիշեալ գրքին յօրինման ժամանակն է իւր terminus a quo ամենէն կանուխ է, դարուն վերջը: Բայց խորասանի ստորագրութիւնը, քիչ մը յառաջ յիշուած Վահրամ Զորինի ընդդէմ թրքաց արշաւանքին ակնարկութիւնը, եւ Արաբաց ու թրքաց մէջ յամի 119 շ. (733 թ. հ.) տեղի ունեցած գողգանի մեծ ճակատամարտին յիշա- տակութիւնը կը ստիպեն զմեզ այլ աւելի վար իջնալու: Հեղինակը ամենէն կանուխ Օմայան- ներուն հարստութեան վերջը կրնայ գրած ըլլալ, բայց հաւանականաբար առաջին Աբա- սեանց տանըր, — Ուրեմն Ը. դարուն մէջերը: Հայագէտ Գոփուր՝ քննարկն կազմա- ծով ներկայացուցած Ստոյն խորհեանցալ Գրեթից ուլիուրէին կրկին խմբագրութիւններէն ետքը՝ կը դնէ երանեան գաւառներուն ցանկը, եւ այն ցանկին կամ գաւառներուն անուանց քննական մեկնութիւն մը, վասն զի — ինչպէս Մարկի մտադիր կ'ընէ — Սասանեանց ժամանակակից յիշատակարան մը չկայ. իսկ արաբական պարս- կական տեղեկութիւնները՝ ծանր քննութեանց պէտք ունին, որով Մարկարտի այս փառաւոր գործը՝ կամայ ակամայ Սասանեանց պետութեան եւ պատմութեան զանազան ժամանակներն ու- նեցած ընդարձակութեան վրայ պատմական-

բանադատական քննութիւն մ'եղած է, — մեկնութեան ձեւով: Նախ՝ կը նշանակէ իւրա- քանչիւր տեղեւոյ հայերէնի, պարսկերէնի, ասոր. արաբ. յունարէնի եւն մէջ ունեցած անուան ձեւը, յետոյ մարող արեւելեան ծանօթ մա- սնեագրաց պատմական աշխարհագրական նիւ- թերն եւ վկայութիւնները, առանձին առանձին հատուածներ սահմաններուն նկատմամբ, պատ- մական այնպիսի մը Սասանեանց կաւկասի մէջ ունեցած երկիրներուն վրայ, ստորագրութիւն Արոպատականի եւն: — Միտք ունիցը Հու- դէսիս յարող տարւան թերթերուն մէջ — եթէ տեղեւոյ անձնութիւնը շատ արգելք չըլլայ — թարգմանել ինչ ինչ կողմեր, որ հայկա- կան անուան դրոյմ կը կրին. որ. ալ Շիրական, Արմն, Արոպատական եւն: Պատմական եւ տե- նագրական երէք ընդարձակ յաւելուածներուն նպատակն է՝ տեղեկութիւն տալ թէ սահման- ներուն վրայ եղած գաւառներն ինչ դիրք ու- նին. թէ շատ մ'անանօթ՝ բայց նշանաւոր տեղերու եւ գաւառներու ճիշդ դիրքն ինչ էր: Այս յաւելուածներուն մէջն առաջնոցն թարգ- մանութիւնը պիտի տանք մեր յարող թուովը, որուն նիւթը զուտ հայկական է եւ Die ar- menischen Markgrafen վերնագիրը կը կրէ. այսինքն՝ Հոյ Բրեւիտի: Է. ՆՏԻՆ

- Ք Ր Վ Ա Ն Դ Ե Ա Ռ Թ Ի Կ**
- ՌՆՍՈՒՄՆԵԿԱՆՆ
 ՊՏՄԱՐԱՄՆ — Սկզբնաւորութիւնը Բիզանդեան քանակաթեմնու դրութեան. 377: — Եղիսպար- թուպուոյ Լատինածէ տողովըպպետութեան վարութիւնը ազգայնոց ձեռքը կ'անցնի. — ասոնց՝ պաշտպանութեան իրաւունցներն ու պարտա- կանութիւնները. 381:
 ՆԵՆՍԱՐԱՎԱՄՆ — Հ. Բարթողոմէոս Վ. Մուրա- տեան Անտոնեան Միսրան կապալառութիւնէ զարձած. 384: — Բժիշկ Դոկոս. Նախապետ Ռու- սիան. 390:
 ԼՆՋՈՒՍԱՐԱՄՆԱՄՆ — Սրապիկի զուտաւարքառը. 393:
 ԸՆԴՆՈՒՍՄԱՆՍՈՒՌԹԻՒՆ — Մի ղափնայ պսակ Պ. Ե. Բասմաշեանի ծակատիւն. 396:
 ՄԱՏՆՆԱՆՍՍԱՎԱՄՆ — «Լրուած քնար», Վեդ. Արտա- շէս Յարութիւնան. 399: — Պարսից աշխարհ ըստ Ստոյն Մովսիսի խորհեանցալ Աշխարհագրու- թեան. 406:

ՀՐԱՏԱՐԱՎԵՂ ԵՒ ՊՏՏԱՄԱՆԱՍՏՈՒ ԽՄԱՎԿՈՐ
 Կ. ԲՈՒՍԵԼ Կ. ՊԱՐՆՆ
 Վ Ի Ե Ն Ն Ն, Մ Ի Բ Ե Ր Բ Ե Ն Ե Գ Ե Ր Ե Ն